Ordonanța definitivă

de trimitere în judecată a lui Corneliu Zelea Codreanu pentru crima de trădare, uneltire contra ordinei sociale și pentru crima de răzvrătire

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Tribunalul Militar al Corpului II Armată
Cabinetul 5 Instrucție

Anul 1938, luna Mai, Ziua 16.

Noi, Maior Magistrat Dan Pascu, judecător de instrucție al Cabinetului 5 de pe lângă Tribunalul Militar al Corpului II Armată:

Având în vedere ordinul de urmărire Nr. 30.066 din 7 Mai 1932 și ordinul de urmărire Nr. 30.596 din 12 Mai 1938, ale Domnului General Comandant al Corpului I Armată;

Având în vedere actele de instrucțiune adunate și instruite împotriva lui Corneliu Zelea Codreanu, în etate de 35 ani, născut în Iași, de profesiune avocat, căsătorit, domiciliat în București Noui Strada Niculescu Dorobanțu Nr. 38, aflat actualmente în executarea unei condamnațiuni de șease luni închisoare, pentru faptul de ultragiu, pus sub urmărire pentru faptele de trădare, prin deținere și reproducere în public de acte interesând siguranța statului, prevăzute și penate de art. 191 punctul 1 și 2 din Codul Penal „Carol II"; combinat cu art. 190 același cod, delictul de uneltire contra ordinei sociale prevăzut și penat de art. 209 punctul 4, Cod Penal și crima de răzvrătire prevăzută și penată de art. 210 alineatul I Cod Penal, toate combinate cu art. 101 din codul penal și Inaltul Decret Nr. 856/938, privitor la instituirea stării de asediu;

Având în vedere rechizitoriul Domnului Procuror Militar prin care opiniază ca numitul să fie trimis în judecata Tribunalului Militar al Corpului II Armată, pentru faptele mai sus arătate;

Asupra celor stabilite constatăm:

IN FAPT:

La percheziția efectuată la domiciliul invinuitului Corneliu Zelea Codreanu, din Comuna Bucureștii Noui, Strada Niculescu Dorobanțu Nr. 38, la „Casa Verde", unde este și sediul fostului partid politic „Totul pentru Țară", s'a găsit material informativ și documentar care relevă natura, mijloacele și rosturile activității politice a lui Corneliu Z. Codreanu cât și felul de organizare și de activitate a organizațiunilor conduse de numitul.

La descinderile și percheziționile făcute la diferiți frunțași ai aceleași organizațiuni politice, în Capitală și în restul țării, s'a găsit material informativ care vădește aceiași situațiune:

Existența unei întinse organizațiuni politice, sub diferite forme, a cărei conducere o avea Corneliu Z .Codreanu, diriguită de la sediul din București Noui „Casa Verde" și din Str. Gutenberg Nr. 3 București.

Din examinarea materialului descoperit s'au stabilit cu preciziune, următoarele fapte și stări de fapt:

Organizarea pe tot întinsul țării a mișcării așa zisă „legionară", prin cuiburi și unități mai mari decât acestea, este de natură ocultă, tăinuită, nefiind cunoscută decât de o mică minoritate a conducătorilor legionari.

In adevăr, dovada clandestinității este făcută nu numai prin observațiunile organelor polițienești și ale Jandarmeriei, dar chiar prin acte emanate de la conducătorii legionari.

Citâm în acest sens: „circulara Nr. 37 către șefii de regiuni și județe", cu privire la organizare, și care poartă și un număr de ieșire al sediului, „Str. Gutenberg" anume pe acela de 60/936 (dosar Nr. 14 Col. rez. C. Stănescu, pagina 114). Această circulară are și următorul pasagiu: „Vă rog deci dar să citiți și să studiați cu atențiune șablonul alăturat al așa zisei ordine de bătaie al fiecărei unități, făcut după sistemul lucrărilor de mobilizare în oștire, *care lucrare are să fie, bineînțeles „absolut secretă"*.

Un alt exemplu: într'o circulară a partidului „Totul pentru Țară", organizația județului Vlașca (dosar Nr. 15 Ing. Clime, pag. 259), se spune următoarele:

„Niciun cuib nu-și va păstra arhivele la el, ci ele vor fi înaintate, prin șeful plășii la centrul județean".

„Deasemenea șefii de unități, în afară de elementele strict necesare nu vor păstra nici un raport sau document privitor la situația legionarilor și la organizarea noastră, ci va trimite totul la centrul județean.

„Lămuriri se vor da pe cale verbală de subsemnatul.

„Este de dorit ca orice coresp„ondență să fie trimisă prin „curier".

Oricât ar părea de paradoxal, dar este totuși un adevăr bine stabilit că invinuitul Corneliu Z. Codreanu în calitate de conducător al mișcării legionare a încercat și a reușit, în oarecare măsură, imitând sistemul comunist în organizare a „școlarului roșu" să organizeze, printre elevii școlilor secundare din țară, mănunchiuri și grupuri ale organizației numită „Frăția de Cruce", în mod clandestin, conspirativ. Spre a exemplifica, ne referim la dosarul Nr. 17 Stoia Gheorghe, pag. 30. Printr'un „Raport" șeful grupului „F. D. C." Nr. 14 către „Comandamentul F. D .C." spune:

„Raportez pe această cale despre situația efectivă și activitatea grupului F. D. C. Nr. 14".

„Grupul Nr. 14 cuprinzând mănunchiurile F. D. C. dela șease școli ale Sectorului IV Verde, situația, la fiecare, se prezintă astfel":

1. „Școala Superioară de Arte și Meserii Polizu are: F. D. C. „Nicador" cu vechime din primăvara trecută și cu un efectiv de șase frați de cruce.

„Un mănunchiu de 15 prieteni, din care unii îndeplinesc deja condițiile de a intra în F. D. C."

2. „Liceul Marele Voevod Mihai, cu un mănunchiu de 5 prieteni, din care 2 cu vechime de un an".

3. „Liceul Gheorghe Lazăr, având un mănunchi constituit din 5 prieteni, dintre cari 2 foști membri ai fostei „F. D. C." „Sterie Ciumetti" care s'a dizolvat".

4. „Colegiul Național Sf. Sava, având un mănunchi de 3 prieteni".

„Liceul Sft. Iosif, care e frecventat mai mult de străini, este semnalat un simpatizant, care va trebui să înființeze mănunchiul".

„Liceul Aurel Vlaicu, care nu are încă mănunchiul organizat".

„Toate aceste mănunchiuri ale F. D. C. funcționează conform regulamentului F. D. C.".

„De ziua legiunii au ținut ședință festivă".

La pag. 20, același dosar: găsim: „Tabloul asupra situației elevilor clasei a VIII-a A., după origine și intelect".

La pagina 28, același dosar, găsim o „Fișe"-raport — lunară cuprinzând situația statistică a mănunchiului „Sterie Ciumetti".

La pagina 78, găsim un raport semnat de Alexandru Păunescu „șeful mănunchiului de prieteni Sf. Sava" către comandantul Grupului 4", cuprinzând un tablou nominal de elevi din diferite clase, cu adresele lor din oraș", etc., etc.

O altă organizație legionară clandestină a fost înființată la 13 Ianuarie 1938, prin actul constitutiv scris și semnat propriu de învinuitul Corneliu Z. Codreanu (dosar Nr. 18 Ing. Virgil Ionescu, pagina 12, 13), arganizația denumită „Corpul Legionar" — „Moța-Marin", cu un efectiv de 10.000 oameni.

La 6 Noembrie 1936 a luat ființă o altă asociație pe baze conspirative sub denumirea „Prietenii Legionarilor", asociație al cărei caracter conspirativ rezultă din înseși statutele ei ,unde, la capitolul intitulat „Condițiuni de înscriere", se stabilesc următoarele principii: la punctul III se spune despre prietenii legionarilor: *„Ei nu se cunosc între ei și nu se întrunesc niciodată":* la punctul V: „Cea dintâiu adunare, a acestor oameni se va face în ziua biruinței. Atunci ei vor fi convocați nominal de șeful legiunii, vor fi cunoscuți de legionari și sărbătoriți de întreaga suflare"; iar la punvtul VI, se spune: *„Posedă un număr de ordin și o parolă".* (Dosar Nr. 12 Al. Cantacuzino, pag. 130).

Această organizație, potrivit spiritului său de bază conspirativ, a făcut înscrieri de membri camuflați sub nume și numere fictive, adunând și fonduri pentru ajutorarea mișcării legionare, în acelaș chip.

Să se vadă mai explicit că organizația legionară, cu conducătorul ei Corneliu Z. Codreanu, a înțeles să-și facă normă de conduită din camuflare și conspirațiune, menționăm că nici după dizolvarea „Gărzii de Fier", din 9 Decembrie 1933, aceasta n'a încetat a lucra prin aceleași metode cari au obligat și determinat la dizolvarea amintită; mai mult, conducătorul ei, Corneliu Z. Codreanu, a înțeles în mod ritos a da același caracter de terorism și conspirațiune nouei înjghebări intitulată „Totul pentru Țară", după cum vom dovedi cu acte emanate dela însuși învinuitul Corneliu Z. Codreanu.

Astfel, prin ordinul de zi Nr. 1 din 25 Septembrie 1934, semnat de Corneliu Z. Codreanu (dosar Nr. 15. Ing. Clime, pag. 199), circulară recunoscută de inculpat, se comunică hotărârea luată de consiliul de onoare al „Gărzii de Fier" *prin care este eliminat* din „Gardă", pe termen nelimitat, Mihail Stelescu, pentru vina de „înaltă trădare".

Prin același ordin de zi, punctul III, inculpatul Corneliu Z. Codreanu spune: „în virtutea puterii pe care mi-o dă „funcțiunea mea de șef al „Gărzii de Fier", acord lui Stelescu dreptul, etc...

Deasemenea, Corneliu Z. Codreanu semnează ordinul de zi Nr. 2, cu data de 25 Septembrie 1934, prin care legionarul Cotea Vasile este eliminat din acea organizațiune (dosar Nr. 15 Ing. Clime, pagina 200), iar prin ordinul de zi Nr. 3 Corneliu Z. Codreanu dă o serie întreagă de dispozițiuni prin cari se desființează unele nuclee ale „Gărzei de Fier" și se elimină pentru trei ani legionarii Tcaciuc Teodor, Petrescu și Mazilescu (Dosar Nr. 15 Ing. Clime pagina 201).

Aceste ordine au fost recunoscute, fără nici o rezervă, de inculpatul Corneliu Z. Codreanu.

Dar dovada funcționării clandestine a organizației dizolvate „Garda de Fier" este procurată și prin „chemarea" din anul 1934 a defunctului General Cantacuzino, prin care acesta anunță înființarea pe data de 10 Decembrie 1934 a partidului politic „Totul pentru Țară", act care începe astfel: „Șeful meu politic Corneliu Z. Codreanu mi-a spus:

„Domnule general, la 10 Decembrie 1934, s'a împlinit termenul legal, după care aveți dreptul a cere un semn electoral și a înființa un partid politic. Vă rog deci să înființați un nou partid, pentruca toți cei ce cred într'o Românie Nouă să poată activa politicește sub formă legală".

„Eu rămân pe vechea poziție — astăzi ilegală — a „Gărzii de Fier", pe care nu o pot părăsi, deoarece socotesc că pe nedrept și fără nici o justificare legală a fost dizolvată" (Dosar Nr. 14 Col. rez. Stănescu, pagina 111).

In statutul de organizare a partidului „Totul pentru Țară" (dosar Nr. 14 Col. rez. Stănescu pag. 104—110), se constată o dublă organizare a mișcării legionare.

O organizare cu *caracter politic electoral,* zisă o organizare *pe funcțiuni,* având ierarhia: șef de cuib, șef de mai multe cuiburi, adică șef de garnizoană, șef de echipă, șef de plasă, șef județean și șef de partid politic, cu diferite alte funcțiuni laterale: secretar general, secretar, judecător legionar, casier, arhivar, etc.

Paralel cu această organizare pe funcțiuni, cu caracter electoral, statutul prevede și o organizare pe grade, care este organizarea camuflată a „Gărzii de Fier", confundată, în trecut, în organizația „Arhanghelul Mihail".

Gradele organizației camuflate a „Gărzii de Fier", prevăzute de statut sunt: membru, legionar, instructor legionar, comandant ajutor, comandant legionar, membru în senatul legiunii și comandantul legiunii.

Șeful partidului politic „Totul pentru Țară" a fost numit Generalul Cantacuzino, iar mai apoi Ing. Clime, dar șeful legiunii a rămas tot Corneliu Z. Codreanu.

Dovada *subordonării partidului politic electoral și legal față de partidul politic real și ilegal,* adică a partidului „Totul pentru Țară", față de „Garda de Fier" sau, și mai precis a Generalului Cantacuzino la început și a Ing. Gh. Clime, mai târziu față de „Căpitanul" Corneliu Z. Codreanu, rezultă din întreg mecanismul de funcționare a acestor două organisme și din toată arhiva acestor organizațiuni. Este suficient să relevăm că orice ordin, raport, comunicare, etc. se termină cu lozinca: „Trăiască legiunea și Căpitanul".

De altfel, însuși inculpatul recunoaște că era „șeful mișcării legionare" și că „exista o dependență a șefilor partidului față de șef".

Este, prin urmare, cert că din moment ce Corneliu Z. Codreanu recunoaște că întreaga activitate politică, economică și culturală, a partidului „Totul pentru Țară" îi era subordonată, implicit numitul întreținea activitatea „Gărzii de Fier" în spiritul în care a înțeles să-l mențină, *„pe vechea poziție — ilegală — a Gărzii de Fier", pe care nu o pot părăsi, etc*

Deci a continuat activitatea clandestină a unei organizațiuni dizolvate, în scop de a primejdui siguranța Statului și ordinea internă.

Menționăm ca ultimă și irefutabilă dovadă că inculpatul Corneliu Z. Codreanu era conducătorul efectiv al întregii mișcări legionare, *în toate manifestările acesteia,* următoarele două piese:

1. Una circulară scrisă și semnată cu mâna sa de către Corneliu Z. Codreanu, la 22 August 1937, cu mențiunea „General Cantacuzino - Predeal", circulară care a fost trimisă și la ziare, spre publicare, de Corneliu Z. Codreanu, în numele Generalului Cantacuzino.

Această circulară nu putea să fie semnată, prin substituire, de către Corneliu Z. Codreanu, fără existența unor raporturi de subordonare a Generalului Cantacuzino față de acesta.

Rezultă de aci, că întreaga conducere a mișcării legionare era atât de mult concentrată de Corneliu Z. Codreanu încât și ordinele ce plecau semnate de Generalul Cantacuzino, erau scrise și semnate tot de Corneliu Z. Codreanu, însă cu numele „General Cantacuzino".

2. A doua piesă care evidențiază subordonarea Generalului Cantacuzino față de Corneliu Z. Codreanu este și fotografia ce găsim în dosarul Nr. 19, în care se vede Corneliu Z. Codeanu decorând pe șeful partidului „Totul pentru Țară".

Desigur Generalul Cantacuzino trebuia să fie un subaltern al celui care-i conferea decorația, act indeplinit de Corneliu Z Codreanu prin nesocotirea Constituției și legilor țării.

Drept efect al acțiunii conspirative deslănțuită în mijlocul mișcării legionare, exemplificăm cu următoarea frază aflată într'un raport al șefului de cuib „Alcazar" din județul Romanați (dosar Nr. 19 pag. 323): „In tot cazul lumea știe că a eșit acum un rege nou Codreanu".

In urmărirea scopului ultim al organizării și activității legionare: *„revoluția legionară",* inculpatul Corneliu Z. Codreanu și-a organizat unității militare atât ca formație cât și ca pregătire și disciplină. Inființarea „corpului legionar", „Moța și Marin", în 13 garnizoane ale corpului legionar, în formație și disciplină militară, după cum rezultă clar din „Indreptarul Corpului Legionar" — „Moța și Marin", — cu adnotările lui Corneliu Z. Codreanu; înființarea „Corpului legionar al foștilor militari", cum și împrejurarea certă că toți șefii de cuiburi au făcut pregătirea militară legionarilor, dovedesc în toată evidența că prin organizațiuni paramilitare se tindea ca, la moment potrivit, să se substitue, prin mijloace violente, autorității legale.

Pentru a-și complecta arsenalul mijloacelor unei lovituri de stat sau revoluțiuni legionare, inculpatul a utilizat și ultimul procedeu al agenților de subminare ai statelor: *terorismul,* care caracterizează răsturnările regimurilor politice în decenille din urmă.

Pregătirea teroristă a legionarilor, a făcut-o susnumitul în primul rând din punct de vedere material.

Pregătirea morală psihologică a terorismului, a realizat-o până în prezent prin următoarele acte și fapte:

1. Avansarea micadorilor, asasinii primului ministru I. G. Duca (Constantinescu, Belimace și Caranica), la gradul de comandanți ai legiunii „Buna Vestire". Avansarea la același grad a lui Caratănase și Bozintan, — doi dintre cei zece asasini ai lui Stelescu. Fapte recunoscute de inculpat.

2. Distincțiuni acordate nicadorilor (Constantinescu, Belimace și Caranica); fapt de asemeni recunoscut de inculpat.

3. Recompense materiale pentru aceștia. (Dosar nr. 1 și 16 Ogrinja).

4. Cântecul nicadorilor:

„Toți trei pornit-am într'un gând
„Și ne-am legat prin jurământ,
„Pe camarazi să-i răzbunăm
„Și țara s'o salvăm.
V
„Arhanghelul ne-a ajutat
„Să pedepsim pe vinovat.

5. JURAMINTELE LEGIONARE

Jurământul legionar „Garda de Fier":

„Jur în fața lui Dumnezeu că voi urmări până la sfârșitul zilelor mele, pe acești călăi, pe familiile lor, pentru a le da pedeapsa pe care o merită în fața lui Dumnezeu și în fața națiunii române" (Dosar Vol. IX „Casa Verde" pagina 806).

6. CIRCULARA CU INSTRUCȚIUNI ȘI INDEMNURI LA VIOLENȚA

O mentalitate specifică a conducătorilor legionari asupra uzului mijloacelor violente, trebuia să determine la toți legionarii aceiași mentalitate specifică, morbidă și de aceea găsim în toată corespondența dintre șef și subalterni, ordine, rapoarte și recomandațiuni pentru violențe.

Dosarele cauzei ne servesc exemple elocvente. Citâm circularele aflate la dosar nr. 15 pagina 61, dosar nr. 15 pagina 99. dosar nr. 16 nr. ord 37.

7. MEMORII

Printr'un memoriu din 5 Noembrie 1936, semnat de Corneliu Z. Codreanu (dosar nr. 16, pag. 19), numitul referindu-se la anumite puteri europene, face următoarea declarație solemnă:

„Declarăm pe față că vom trage toți cu revolverele în acei ce ne-au dus acolo și pentrucă nu vom putea dezerta, spre a nu face un act de dezonoare, ne vom sinucide".

8. Liste negre cu proscriși politici ai actualului regim de conducere a statului român.

9. Mormintele, unități de măsură ele eroismului legionar.

Intr'o scrisoare adresată de Corneliu Z. Codreanu lui Stelescu (dosar nr. 10) primul spune printre altele: „Toată suferința la un loc cred că face cât zece morminte (unitatea de măsură fiind stabilită „mormântul").

„Iar cantitatea jertfei noastre necesară biruinței evaluată la circa 200 morminte".

10. EXERCIȚII DE TIR

Pe lângă pregătirea morală, psihologică, a terorismului arătată mai sus, s'a încercat și o pregătire materială, tehnică a terorismului. Astfel Alexandru Cantacuzino, în exercițiul atribuțiunilor conferite lui de Corneliu Z. Codreanu, și-a fixat un punct important în programul activității sale de comandant al corpului militar legionar „Moța și Marin", din „exercițiile de tir". (A se vedea dosarul nr. 12, Cantacuzino, pagina 17).

Ca o consecință firească a întreținerii acestei atmosfere înlăuntrul mișcării legionare, fiecare legionar a căutat — executând fie ordinele primite, fie din impulsiune proprie — să-și procure armele necesare, manifestărilor violente.

Prin raportul nr. 8556 din 21 Aprilie 1938 Inspectoratul General al Jandarmeriei, se aduce la cunoștința Ministerului Internelor că la percheziționile operate pe teritoriul rural, s'au ridicat **următoarele arme și materiale: 16 arme militare;** 57 arme vânătoare; 2 arme salon; 16 pistoale automate; 137 revolvere; 1 baston revolver cu șiș; o grenadă descărcată; 11 bucăți dinamită; 67.70 metri fitil explosiv; 237 cartușe armă militară; 12 cartușe mitralieră; 57 cartușe armă de vânătoare; 40 cartușe pistol automat; 124 cartușe revolver; 2 încărcătoare armă militară; 20 tuburi cartușe arme militare; 28 tuburi cartușe vânătoare; 8 cutii a 700 gr. pulbere vărsată; 100 gr. alice; 20 baionete; 6 pumnale; 1 șiș; 2 săbii; 7 boxuri și una bandă mitralieră.

Dealtfel, pregătirea morală și tehnică pentru violențe, pentru terorism a legionarilor prin metodele arătate mai sus, nu este decât continuarea procedeelor culminate în cursul timpului prin: asasinarea lui Vernichescu, student, asasinarea prefectului de poliție dela Iași, Manciu, a inspectorului de poliție, Clos, tentativa de asasinare a subsecretarului de stat C. Angelescu, iar mai recent asasinarea primului ministru I. G. Duca și a legionarului comandant Stelescu.

Țara noastră, care foarte rar a cunoscut asasinatul politic, a trebuit să suporte în timpul de după război declanșarea unui terorism sfidător, bazat pe o credulitate de impunitate, care în scurtă vreme a câștigat la activul său un număr însemnat de victime. Aceasta se datorește exclusiv stării de spirit bolnave creată de propaganda întreținută de Corneliu Z. Codreanu, care, printr'un gest personal, nesancționat, — asasinarea prefectului de poliție Manciu, — a servit de încurajare prozeliților săi.

Pentru atingerea obiectivelor urmărite, mișcarea legionară a înțeles să uzeze și de mijloace — foarte reprobate în teorie — bănești, de care a dispus această mișcare într'o măsură uimitoare.

Rularea milioanelor, evident nu poate avea explicația cotizațiilor membrilor și a „daniilor" colectate prin apeluri de presă.

Bogăția neobișnuită a fondurilor și mâna largă cu care se cheltuiau sume enorme, nu pot decât să ducă la concluziunea că proveniența fondurilor este nu numai dubioasă, dar deadreptul compromițătoare, căci obligă la prezumția unei surse oculte, care sprijină mișcarea conspirativă și teroristă în scopul primejduirii ființei statului nostru.

Această proveniență suspectă a fondurilor puse la dispoziția mișcării legionare se vădește dealtfel din însăși imprejurarea că din ordinul șefului s'a dispus distrugerea arhivei de contabilitate, după cum recunoaște chiar inculpatul, care declară că „dacă n'a dat ordin expres de distrugerea acestei arhive, dar totusi a impus măsuri de distrugerea ei, pentru a nu cauza neajunsuri unor oameni'.

Deci se recunoaște precis de inculpat că pentru „a nu cauza neajunsuri" unor oameni, trebuia distrusă arhiva legionară. Or, dacă „subvenția" era licită și nu urmărea vreun obiectiv, nu putea avea nici un neajuns „donatorul", — dar tocmai aci este problema, sursa fondurilor trebuia ascunsă, căci ea pune într'o lumină compromițătoare — reală dealtfel—mișcarea care a înțeles să primească și să uzeze, cu un anume scop, impus de „donator", de acele fonduri.

Dar tentaculele acestei organizațiuni de a pune mâna — la un moment dat — pe întreaga organizațiune de stat, prin mijloace violente, rezultă și din faptul, precis constatat, că mișcarea legionară întreținea un vast aparat informativ la Marele Stat Major al Armatei, Siguranța Generală a Statului, Prefectura Poliției Capitalei și alte instituțiuni.

Ordinele circulare, a căror autenticitate a fost recunoscută de inculpatul Corneliu Z. Codreanu — aflate în dosarul nr. 2 „Casa Verde", dovedesc în toată evidența existența acestui aparat informativ. Citâm:

„Către Legionari și membri din Capitală.

„Toți informatorii dela Poliția Capitalei aflători în cuiburi, sunt invitați să se prezinte la mine individual, pentru a primi directive între 19—25 Iunie a. c.

„Informatorii agenți al Siguranței sau ai Marelui Stat Major, se vor prezenta în zilele de 21 și 25 Iulie 1937.

„Informatorii altor servicii particulare în ziua de 26 Iunie 1937.

„Cei ce nu se vor prezenta, înseamnă că voiesc să înșele mișcarea. să ne vândă și să ne trădeze. Se poate face serviciu și fără înșelăciune și vânzare de frați și fără trădare și fără călcare de jurământ.

(ss) Corneliu Z. Codreanu".

Un lucru este sigur, că, astfel de procedee sunt caracteristica numai organizațiunilor conspirative și teroriste.

Inculpatul Corneliu Z. Codreanu susține că a convocat informatori și agenții Marelui Stat Major, ai Siguranței Generale și ai Prefecturei Poliției Capitalei, adică funcționari de ai acestor instituțiuni „aflați în cuiburi", în scopul „salvării situației morale a unor tineri" sau pentru „a le spune că pot da orice informație Siguranței sau Poliției, fără însă ca să-și aibă conștiința pătată".

In prim rând este surprinzătoare [illegible] „Personal

pecte și jurământul de credință prestat către Stat, cât și jurământul de credință prin care erau legați de „căpitan" și în puterea căruia acesta îi convocase pentru a le da „directive". Insă, din cele arătate mai sus s'a putut vedea că interesele politice ale organizației condusă de Corneliu Z. Codreanu veneau în conflict direct cu interesele Siguranței Statului și atunci acești „agenți dubli" trebuiau să execute sau obligațiunile de serviciu către Stat sau directivele tot atât de obligatorii, către Corneliu Z. Codreanu.

Dar din felul cum este terminată circulara, reese că în concepția lui Corneliu Z. Codreanu, acești funcționari trebuiau să fie în prim rând devotați „legiunii", — altfel supunându-se la pedepse. In adevăr, circulara publicată în broșura „Circulările Căpitanului", la pagina 125, se spune lapidar și categoric: „Cei ce nu se vor prezenta, vor fi pedepsiți". Că inculpatul a înțeles să utilizeze funcționari de-ai Statului în scopurile politice ale mișcării legionare, se vădește în mod eclatant prin memoriul găsit la domiciliul lui Corneliu Z. Codreanu — Dosar Nr. 9 „Casa Verde" și din cuprinsul căruia rezultă că este întocmit de un funcționar public „informator acoperit" al lui Corneliu Z. Codreanu.

Ce se urmărea prin acest serviciu de informații?

Scopul se poate deduce din însăși compunerea serviciului, din elementele lui, din instituțiile la care trebuiau să opereze.

Explicațiunea că ar fi fost vorba de interceptarea unor măsuri de persecuție din partea unor adversari politici, nu poate sta în picioare. Căci, în adevăr, pentru ce s'au organizat informații la societăți particulare? Ce raport de natură politică ar fi fost între acestea și mișcarea lui Codreanu? Nu cumva caracterul acestor societăți dă o anume semnificație operei de spionare? Ce căutau informatorii la o societate de avioane care lucrează pentru apărarea Statului? Ce căutau informatorii la Calea Ferată? Este evident că nu putea fi vorba despre șicane politice.

Dar mai mult decât atât. Cum ar putea susține inculpatul că era vorba de lupte electorale, când el organizase serviciu de spionaj la Marele Stat Major al Armatei. Ce voia să afle inculpatul la această instituție, a cărui menire este asigurarea apărării naționale?

In ce scop a urmărit procurarea de informații sau documente dela aceste organe militare?

Si în folosul cui?

Iată întrebări cari constituesc tot atâtea grave acuzațiuni.

Acest fapt — al întreținerii unui aparat informativ la cele mai importante servicii publice, explică, în bună parte, deținerea de către Corneliu Z. Codreanu, fără nici o calitate, a o serie de acte interesând Siguranța Statului, prin care se vădește, cu excepțională gravitate, primejdiile ce constituia pentru Siguranța Statului dăinuirea mai departe a acestei mișcări, al cărei șef n'a stat în cumpănă de a se preta la o acțiune de trădare a celor mai superioare interese de Stat.

In concret, corpurile delicte descoperite până acum dovedesc în sarcina inculpatului două crime încadrate în articolul 191 Cod Penal „Regele Carol II", sancționator de trădare, alineatele 1 și 2 — pentru care s'a deschis acțiune publică și s'a urmat instrucțiunea.

Deținerea de acte interesând Siguranța Statului se concretizează prin actele găsite la domiciliul inculpatului Corneliu Z. Codreanu, acte emanate dela autoritățile superioare ale Jandarmeriei și dela prefecturile de județ; acte adresate unităților erarhice în subordine, fiind prin forma și conținutul lor ordine de serviciu, secrete sau confidențiale, unele date chiar cifrat, pentru conservarea secretului lor.

Menționăm în acest sens următoarele acte:

1. Ordinul Nr. 54 din 30 August 1934 al Legiunei de Jandarmi Argeș, adresat unităților de jandarmi rurali în subordin (dosar Nr. 3 „Casa Verde", pagina 516).

2. Ordinul de informații Nr. 64 din 4 Octombrie 1934, al Inspectoratului de Jandarmi București, adresat Legiunei de Jandarmi Argeș (dosar Nr. 9 „Casa Verde" pagina 79).

3. Ordinul secret Nr. 16, al Inspectoratului de Jandarmi Craiova, *expediat telegrafic cifrat* unităților în subordine. (Dosar Nr. 9 „Casa Verde" pagina 515).

4. Ordinul telegrafic cifrat Nr. 586/938 al Inspectoratului General al Jandarmeriei, către unitățile în subordine, semnat de D. General Bengliu. (Dosar Nr. 14).

5. Ordinul „strict personal confidential" Nr. 198 din 11 Octombrie 1936, al prefecturii județului Ilfov, trimis pretorilor, prin care li se înaintează în copie ordinul „confidențial personal" Nr. 61096/937 al Ministerului de Interne, Direcțiunea Generală a Poliției

dențial" Nr. 116 din 27 Iulie 1937, al Prefecturei județului Prahova (dosar Nr. 14 Col. rez. Stănescu).

Reproducerea în public a actelor secrete interesând Siguranța Statului, constând în aceea că inculpatul a reprodus în circulara legionară Nr. 131 din Februarie 1938, ordinul telegrafic cifrat Nr. 586/938 al Inspectoratului General al Jandarmeriei și a reprodus în circulara Nr. 94 ordinul Nr. 198/936 al Prefecturei județului Ilfov, indicat la punctul 5 de mai sus.

Inculpatul interogat declară că recunoaște că la percheziția făcută la domiciliul său dela „Casa Verde", s'au găsit documentele citate; deasemeni recunoaste că a publicat parte din actele interesând siguranța Statului în diferite circulări ce a dat.

Că deci însuși inculpatul recunoaște materialitatea faptelor, atât în ce privește deținerea actelor cât și reproducerea unora în circulările destinate legionarilor. Pretinde numai că acele acte n'ar fi de natură a interesa siguranța Statului, și că nu le-a procurat personal și că, în parte, acele acte ar cuprinde informațiuni eronate.

Cu privire la procurarea actelor, relevăm că legea pedepsește și numai deținerea lor, deci nu e nevoe ca cel care este sancționat drept deținătorul actelor secrete să și le fi și procurat. Dar este greu de admis ca infractorul să aibă în posesiunea sa atâtea ordine ale autorităților, venite prin intermediul unor persoane necunoscute și nesolicitate în acest sens. Explicația nu poate fi decât aceia că tocmai acesta fiind obiectivul principal al întreținerii unui aparat informativ la serviciile publice, de a spiona și a folosi momentul de carență eventuală a autorității de stat, în scop insurecțional, agenții informatori, funcționari publici, au fost persoanele binevoitoare cari au făcut posibilă procurarea de către inculpat a actelor privind siguranța Statului.

Nu e posibil ca acele acte să fi ajuns întâmplător în mâinile inculpatului, în deosebi că a înțeles să facă uz public de conținutul lor, deci a găsit că-i sunt trebuitoare în interesul activității ce urma.

Deci a existat o acțiune concertată între cei cari au făcut posibilă procurarea actelor în discuțiune și inculpat, mai ales că funcționarii publici adepți ai inculpatului erau obligați prin chiar șeful lor politic, a da precădere interesului acestuia față de interesul serviciului public.

In ce privește veracitatea actelor găsite la inculpat, ea este de necontestat, căci nu era să facă caz inculpatul de niște ordine pe cari le știa fictive și pe cari totuși le-a publicat prin circulare ca, reale și veridice.

Referitor la natura actelor, adică dacă ele interesează sau nu siguranța Statului, ne vom documenta susținerea în sensul că intră sub acest raport în previziunile art. 191 punctul 1 și 2 combinat cu articolul 190 Cod Penal, cu prilejul considerentelor de drept.

*

Domnul reprezentant al ministerului public, în conformitate cu prevederile art. 204 C. J. M., având dosarul cauzei, a constatat din cuprinsul lui că inculpatul Corneliu Z. Codreanu a săvârșit și infracțiunile prevăzute de art. 209 punctul 4 și 210 alineatul 1 cod penal, după cum rezultă din piesa aflată la dosar, volum. 3, fila 520, și din actele cuprinzătoare a corpurilor delicte aflate asupra membrilor mișcării legionare.

Unind și părerea noastră la rechizitiunile domnului procuror militar, *s'a deschis acțiune publică contra inculpatului și pentru infracțiunile mai sus precizate.*

Delictul de uneltire contra ordinei sociale, încadrat în art. 209 punctul 4 cod penal „Carol II", constă din aceea, *că inculpatul, în anul 1935, a intrat în legătură cu o organizație străină, în scop de a primi instrucțiuni și ajutoare de orice fel, pentru pregătirea revoluțiunii sociale din România.*

Inculpatul la interogatoriu nu recunoaște fapta, deși nu poate contesta că piesa incriminată s'a găsit la domiciliul său.

Imputațiunea își dovedește concludența prin însuși cuprinsul piesei și, desigur, e firesc ca inculpatul să nu-și însușească piesa, căci este extrem de importantă dovadă pentru a fixa caracterul activității inculpatului, în sensul de a contraveni flagrant dispozițiunilor legii represive.

Iată ce se spune, prin câteva pasagii concludente, în apelul făcut de inculpatul Corneliu Z. Codreanu, unei organizațiuni străine, spre a-l ajuta „ca în cursul anului viitor să fâlfâe și în România stindardul

„Comitetul central al legionarilor național-socialiști din România, având în desbaterea problema realizării programu-

mult în vederea viitoarei alianțe economice și politice" cu

Prin urmare, această organizație pregătea o campanie pentru a realiza o alianță politică și economică cu o forță străină. Și, firește, această „alianță" ar fi urmat să se înfăptuiască peste capul guvernului legal al țării, deci printr'un act de violență.

Și mai departe:

„Solidaritatea de interese, morale în primul rând, cari ne leagă în mod indistructibil, ne obligă și ne comandă a vă aduce respectuos la cunoștință dorința noastră".

„Amânarea războiului va face ca în cursul anului viitor să fâlfâe și în România stindardul

Rezultă din pasagiile reproduse că „realizarea programului pentru campania din anul 1935", — era dependentă și strâns legată de „solidaritatea de interese" ce o avea mișcarea legionară cu o organizație străină. Apoi, se vede că această „legătură indistructibilă" legată de „amânarea războiului — după presupunerile inculpatului — va face ca în cursul anului viitor să fâlfâe și în România stindardul"...

Așa dar, pacea nu interesa decât într'atât, încât se da posibilitatea triumfului cauzei lui Codreanu.

Războiul urma să fie numai „amânat" pentru a se înlesni înfăptuirea în România a unui regim nou, similar cu un regim străin dela care își primește inspirațiunile, cu care se află în indestructibilă solidaritate de interese și căruia îi dorește consolidare și deplin succes.

Dealtminteri, intențiunile inculpatului, astfel cum rees din documentul aflat, se văd confirmate și întărite prin o a doua piesă și anume telegrama trimisă la data de

unei forțe străine.

Existența acestei piese, cum și expediția ei nu este contestată de inculpat. Or, cuprinsul ei și calea prin care a fost trimisă, este absolut identică cu cea a primei piese.

Un pasaj este concludent:

„.... căruia nimeni nu va putea rezista,

Această materialitate a imputațiunii dovedește cu prisosință încadrarea ei în prevederile art. 209 punctul 4 cod penal „Carol II", care sancționează faptul de a intra în legătură cu vre-o persoană sau asociație din străinătate sau din țară, în scopul de a primi instrucțiuni sau ajutoare de orice fel pentru pregătirea unei revoluții sociale.

Ultima infracțiune și anume crima de răzvrătire, încadrată în prevederile art. 210 cod penal, constă din aceia că inculpatul Corneliu Z. Codreanu, prin înființarea de depozite de arme în diferite puncte ale țării, prin înarmarea membrilor mișcării legionare și prin constituirea de organizațiuni paramilitare, a voit ca prin ridicare de popor, să deslănțue războiul civil, spre a putea ajunge, prin revoluția legionară, la acapararea organizațiunei de Stat.

Din materialitatea faptelor descrise mai înainte, în adevăr se constată că inculpatul, prin act personal, a constituit organizația „Corpul Legionar Moța-Marin", în chip militar, cu o extindere pe întreaga țară, având un efectiv de 10.000 oameni. Intreaga structură a acestei organizațiuni vădește că inculpatul a voit să aibă la dispoziție o puternică organizație cu caracter militar, spre a o folosi la realizarea revoluției legionare. Dovada precisă că această organizație voia să utilizeze forța înarmată, o avem în împrejurarea că membrii ei aveau fixat în program și „exerciții de tir", — după cum se poate vedea din dosarul Nr. 12 pagina 17 — Cantacuzino.

De altfel, chiar inculpatul la interogatoriu spune că aparent această organizație ar avea un caracter paramilitar; desigur că adevărul întreg era greu să-l recunoască.

**Dar aflarea atâtor arme la membrii mișcării legionare denotă deasemeni metoda inculpatului de înarmarea acelor membri, pentru ca la timpul oportun prin forță să pună mâna pe puterea publică. Exemplul edificator îl avem în declarația legionarului Ghiocel Dumitru, absolvent al Facultății